

Sygn. akt II K 44/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w S. (1) II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Izabela Nowak

Protokolant Anna Kańczugowska

w obecności Prokuratora Lidii Walkiewicz

po rozpoznaniu dnia 17 lutego 2015 r., 28 kwietnia 2015 r., 26 maja 2015 r., 2 czerwca 2015 r., 21 lipca 2015 r.

sprawy

1. ***Ł. G.***

syna W. i S. z domu Sołtys

urodzonego (...) we W.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 30 kwietnia 2010r. w Ś. podrobił podpis J. G. na aneksie nr (...) do umowy nr (...) z dnia 3 sierpnia 2009r.

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

II. w dniu 16 lipca 2010r. w S., w celu uzyskania zamówienia publicznego w postaci wykonania zadania pn „Rozbudowa przedszkola zlokalizowanego przy ul. (...) w Św. K., gm. S.” realizowanego w drodze przetargu nieograniczonego przez Gminę S., przedłożył dokumentację – formularz ofertowy z podrobionymi podpisami J. G. jako prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) G. J. oraz „ (...) s.c Ł., G., J. G. ul. (...), (...)-(...) S.”,

tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k.

III. w dniu 10 grudnia 2010r. w S., w celu uzyskania zamówienia publicznego w postaci wykonania zadania pn” Budowa stadionu lekkoatletycznego z terenem rekreacyjno-sportowym w ramach systemu ”O. - V.” wraz z drogową infrastrukturą towarzyszącą w ramach wydatków kwalifikowanych oraz niekwalifikowanych w S., gm. S.” realizowanego w drodze przetargu nieograniczonego przez Gminę S., przedłożył ofertę z podrobionymi podpisami J. G. jako prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „ (...) s.c Ł., G., J. G. ul. (...), (...)-(...) S.”,

tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k.

1. ***H. C.***

córki M. i C. z domu Z.

urodzona (...) w S.

oskarżoną o to, że:

I. w lipcu 2010r. w S. udzieliła pomocy Ł. G. w celu uzyskania przez konsorcjum firm (...) oraz (...) s.c. zamówienia publicznego w postaci wykonania zadania pn „Rozbudowa przedszkola zlokalizowanego przy ul. (...) w Św. K., gm.

S." realizowanego w drodze przetargu nieograniczonego przez Gminę S., w ten sposób, że podrobiła podpisy J. G. na formularzu ofertowym dla przetargu nieograniczonego, załącznikach nr 1, nr 2, nr 3, nr 4, nr 5, nr 6, nr 7, wzorze harmonogramu rzeczowo-finansowego, umowie konsorcjum z dnia 14 lipca 2010r., pełnomocnictwie dla lidera konsorcjum, wzorze umowy- załącznik nr 8, aneksie do polisy (...) z dnia 19.02.2010r. zobowiązaniu z dnia 15.07.2010r. oraz na załączonych do oferty kopiach dokumentów stwierdzając ich zgodność z oryginałem a przedłożonych do przetargu nieograniczonego w Gminie S.

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

II. w dniu 11 sierpnia 2010r. w S. podrobiła podpis J. G. na umowie nr (...) dotyczącej „Wykonania robót dodatkowych związanych z przebudową i rozbudową przedszkola na działce (...) w S. zgodnie z protokołem konieczności nr 3 dnia 30.07.2010r.”

tj. o czyn z art.270 § 1 k.k.

III. w grudniu 2010r. w S. udzieliła pomocy Ł. G. w celu uzyskania przez firmę „ (...) s.c Ł. G. J. G. zamówienia publicznego w postaci wykonania zadania pn”. Budowa stadionu lekkoatletycznego z terenem rekreacyjno – sportowym w ramach systemu (...) wraz z drogą infrastrukturą towarzyszącą w ramach wydatków kwalifikowanych oraz niekwalifikowanych w S., gm. S.” realizowanego w drodze przetargu nieograniczonego przez Gminę S., w ten sposób, że podrobiła podpisy J. G. na formularzu ofertowym dla przetargu nieograniczonego, załącznikach nr 1, nr 2, nr 3, nr 6, nr 7, pełnomocnictwie dla lidera konsorcjum, wzorze umowy, wzorze harmonogramu rzeczowo-finansowego, kosztorysie ofertowym oraz na załączonych do oferty kopiach dokumentów stwierdzając ich zgodność z oryginałem a przedłożonych do przetargu nieograniczonego w Gminie S.

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

IV. w dniu 21 stycznia 2011r. w B. k. B. podrobiła podpis J. G. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „ (...)C Ł. G. J. G.” a Przedsiębiorstwem (...)

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

V. w dniu 15 lutego 2011r. w S. podrobiła podpis J. G. na zestawieniu wartości wykonanych robót: netto dot. wykonania zadania pn” Rozbudowa przedszkola zlokalizowanego przy ul. (...) w Św. K., gm. S.”

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

VI. w dniu 8 marca 2011r. w Ś. gm. S. podrobiła podpis J. G. na aneksie nr (...) z dnia 8.03.2011 do umowy nr (...) z dnia 3.03.2011r. dot. zadania pn.”Budowa stadionu lekkoatletycznego z terenem rekreacyjno-sportowym w ramach systemu (...) wraz z drogą infrastrukturą towarzyszącą w ramach wydatków kwalifikowanych oraz niekwalifikowanych w S., gm. S.”

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

VII. w dniu 24 marca 2011r. w S., podrobiła podpis J. G. i Ł. G. na umowie o współpracy nr (...) zawartej z sp. z o.o. „ (...)”

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

VIII. w dniu 30 maja 2011r. w S., podrobiła podpis J. G. na fakturze Vat Nr (...) z dnia 30.05.2011r. wystawionej przez (...) sp. z o.o. w K.

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

IX. W dniu 30 maja 2011r. w S., podrobiła podpis J. G. na dowodzie wydania WZ (...) z dnia 30 maja 2011r., wystawionym przez (...) sp. z o.o. w K.

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **Ł. G.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku z tym, że przyjmuje, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi tj. przestępstwa z art. 270 § 2a kk w zw. z art. 270 § 1 kk i za to na podstawie art. 270 § 2a kk wymierza mu karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

II. uznaje oskarżonego **Ł. G.** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt II i III części wstępnej wyroku z tym, że przyjmuje, iż stanowią one ciąg przestępstw o jakim mowa w art. 91 § 1 k.k. tj. przestępstwa z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 297 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 k.k. i przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

III. uznaje oskarżoną **H. C.** za winną popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w pkt IV i VI części wstępnej wyroku z tym, że przyjmuje, iż stanowią one ciąg przestępstw o jakim mowa w art. 91 § 1 k.k. tj. przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 2a k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i w zw. z art. 91 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 58 § 3 kk w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza jej karę 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

IV. uznaje oskarżoną **H. C.** za winną popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w pkt V, VII - XII części wstępnej wyroku z tym, że przyjmuje, iż stanowią one wypadek mniejszej wagi oraz ciąg przestępstw o jakim mowa w art. 91 § 1 k.k. tj. przestępstwa z art. 270 § 2a kk w zw. z art. 270 § 1 k.k. i w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 270 § 2a k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza jej karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

V. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 85a k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy orzeczone w pkt I i II jednostkowe kary grzywny i wymierza oskarżonemu **Ł. G.** karę łączną 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

VI. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 85a k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy orzeczone w pkt III i IV jednostkowe kary grzywny i wymierza oskarżonej **H. C.** karę łączną 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

VII. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zapisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz. 367/13, 366/13, 555/14, 556/14 i zarządza ich pozostawienie w aktach sprawy,

VIII. na podstawie art. 624 § 1 kp k i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych w sprawie, w tym opłat zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 44/15

UZASADNIENIE

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. G. i Ł. G. byli małżeństwem. Od 2006 r. J. G. prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. S. z siedzibą w W., a następnie od 2010 r. (...) J. G. z siedzibą w S.. W dniu 28 lipca 2009 r. J. S. i Ł. G. założyli spółkę cywilną, (...)s.c. z siedzibą w S.. W dniu 14 stycznia 2010 r. w związku ze zmianą nazwiska przez J. S. strony podpisały aneks do umowy spółki cywilnej, z którego wynika, iż J. S. przyjęła nazwisko G.. J. G. w małym stopniu zajmowała się tymi

działalnościami. Ł. G. prowadził te działalności i podejmował decyzje za wiedzą i zgodą J. G.. H. C. była zatrudniona u Państwa G. w dziale technicznym. H. C. prosiła J. G. aby napisała dla niej pełnomocnictwo. Pełnomocnictwo nie zostało nigdy udzielone w wymaganej formie. J. G. wiedziała, że H. C. i Ł. G. podpisują za nią dokumenty.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. G. – k. 826-827, 1117;

wyjaśnienia oskarżonej H. C. – k. 834-835, 941-942, 1107-1108, 1222, 1324;

zeznania świadka W. S. (1) – k. 596v-597;

umowa spółki cywilnej wraz z aneksem – k. 45-47;

postanowienie o umorzeniu śledztwa w sprawie o czyn z art. 286 § 1 k.k. i inne – k. 838-849;

postanowienie Sądu Okręgowego we W. (1) dnia 13 marca 2013 r. – k. 850-853/

W dniu 3 sierpnia 2009 r. J. S. jako (...) z siedzibą w W. zawarła z Gminą Ś. umowę nr (...) na przebudowę i rozbudowę przedszkola na działce nr (...) w S.. W związku z przeniesieniem Gminy ze Ś. do S. zaszła konieczność sporządzenia aneksu do tej umowy. W dniu 30 kwietnia 2010 r. w Ś. K. G. podpisał się na aneksie nr (...) do umowy nr (...) z dnia 03.08.2009 r. imieniem i nazwiskiem J. G., jako prowadzącej działalność gospodarczą (...) J. G..

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. G. – k. 826-827, 1117;

aneks nr (...) – k. 1143-1144/

W 2010 r. Gmina S. ogłosiła nieograniczony przetarg na wykonanie zamówienia publicznego w postaci rozbudowy przedszkola zlokalizowanego przy ul. (...) w Ś.. W dniu 14 lipca 2010 r. w S. zawarto pomiędzy (...) s.c. Ł. G., J. G., a J. G. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. G. umowy konsorcjum na potrzeby złożenia oferty w przypadku wygrania przetargu na rozbudowę przedszkola zlokalizowanego przy ul. (...) w Ś.. Liderem konsorcjum została (...) s.c. Na umowie tej H. C. podpisała się na tej umowie imieniem i nazwiskiem J. G.. Konsorcjum wzięło udział w przetargu. Dokumentację w postaci: formularza oferty wraz z załącznikami 1-6, harmonogramem rzeczowo – finansowym, umowy konsorcjum z dnia 14 lipca 2010 r., pełnomocnictwa dla lidera konsorcjum, wzoru umowy – załącznik nr 8, aneksu do policy 900- (...) zobowiązania z dnia 15 lipca 2010 r. oraz kopii dokumentów przygotowała w S. H. C.. Na wszystkich tych dokumentach H. C. podpisała się imieniem i nazwiskiem J. G.. Ł. G. wiedział, że H. C. podpisała się na przygotowanej ofercie imieniem i nazwiskiem J. G. i w dniu 16 lipca 2010 r. złożył tą ofertę w Urzędzie Miasta i Gminy w S..

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. G. – k. 826-827, 1117;

wyjaśnienia oskarżonej H. C. – k. 834-835, 941-942, 1107-1108, 1222, 1324;

umowa konsorcjum – k. 52-54;

pełnomocnictwo – k. 50-51;

oferta na wykonanie zadania „Rozbudowa przedszkola zlokalizowanego przy ul. (...) w Ś. – k. 278-339/

W związku z zawartą w sierpniu 2009 r. umową na przebudowę i rozbudowę przedszkola na działce nr (...) w S. i koniecznością wykonania robót dodatkowych w dniu 11 sierpnia 2010 r. doszło do podpisania w Ś. umowy nr (...) pomiędzy J. G. (...) J. G., a Gminą S.. H. C. na tej umowie podpisała się imieniem i nazwiskiem J. G..

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. G. – k. 826-827, 1117;

wyjaśnienia oskarżonej H. C. – k. 834-835, 941-942, 1107-1108, 1222, 1324;

umowa nr (...) – k. 1138-1142/

W grudniu 2010 r. Gmina S. ogłosiła nieograniczony przetarg na wykonanie zamówienia publicznego w postaci wykonania zadania „Budowa stadionu lekkoatletycznego z terenem rekreacyjno-sportowym w ramach systemu ”O. - V.” wraz z drogową infrastrukturą towarzyszącą w ramach wydatków kwalifikowanych oraz niekwalifikowanych w S., gm. S.” Dokumentację w postaci: formularza ofertowego dla przetargu nieograniczonego, załączników nr 1, nr 2, nr 3, nr 6, nr 7, pełnomocnictwa dla lidera konsorcjum, wzoru umowy, wzoru harmonogramu rzeczowo-finansowego, kosztorysu ofertowego oraz kopii dokumentów stwierdzając ich zgodność z oryginałem przygotowała w S. H. C.. Na wszystkich tych dokumentach H. C. podpisała się imieniem i nazwiskiem J. G.. Ł. G. wiedział, że H. C. podpisała się na przygotowanej ofercie imieniem i nazwiskiem J. G. i w dniu 10 grudnia 2010 r. złożył tą ofertę w Urzędzie Miasta i Gminy w S.. Przetarg został wygrany przez Ł. G. i J. G. w ramach zawartej umowy konsorcjum i partnera konsorcjum (...) S.A. W dniu 3 marca 2011 r. w Ś. doszło do podpisania umowy nr (...). W związku z wykonywaniem tej umowy w dniu 8 marca 2011 r. strony podpisały w Ś. aneks nr (...) do umowy nr (...). H. C. na aneksie tym podpisała się imieniem i nazwiskiem J. G..

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. G. – k. 826-827, 1117;

wyjaśnienia oskarżonej H. C. – k. 834-835, 941-942, 1107-1108, 1222, 1324;

zeznania świadka K. C. – k.141v, 1258v;

zeznania świadka M. M. (1) – k. 1324v;

oferta na wykonanie zadania Budowa stadionu lekkoatletycznego z terenem rekreacyjno-sportowym w ramach systemu ”O. - V.” wraz z drogową infrastrukturą towarzyszącą w ramach wydatków kwalifikowanych oraz niekwalifikowanych w S., gm. S.” – k. 146-147;

załączniki do oferty – k. 148-156;

pełnomocnictwo dla lidera konsorcjum – k. 157-158;

wzór umowy – k. 159-165;

harmonogram – k. 160-167;

kosztorys ofertowy – k. 168-251

umowa nr (...) – k. 252- 260;

aneks nr (...) – k. 261/

W związku z wykonywaną umową na rozbudowę przedszkola w Ś. w dniu 21 stycznia 2011 r. w B. doszło do podpisania umowy nr (...) pomiędzy Przedsiębiorstwem (...) S.A., a (...) s.c. Ł. G., J. G.. Umowa dotyczyła zakupu płyt (...) 20. H. C. na tej umowie podpisała się imieniem i nazwiskiem J. G. jako współnika spółki cywilnej.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. G. – k. 826-827, 1117;

wyjaśnienia oskarżonej H. C. – k. 834-835, 941-942, 1107-1108, 1222, 1324;

zamówienie – k. 560;

umowa nr(...) k. 561/

W dniu 15 lutego 2011 r. H. C. podpisała się imieniem i nazwiskiem J. G. na zestawieniu wartości wykonanych robót dotyczących rozbudowy przedszkola w Ś.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. G. – k. 826-827, 1117;

wyjaśnienia oskarżonej H. C. – k. 834-835, 941-942, 1107-1108, 1222, 1324;

zestawienie wartości wykonanych robót – k. 1159-1160/

W dniu 24 marca 2011 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarła z „ (...)s.c. Ł. G., J. G. z siedzibą w S. umowę o współpracy nr (...) dotyczącą wynajmu przenośnych kabin. Na umowie tej H. C. podpisała się imieniem i nazwiskiem J. G. jako współnika spółki cywilnej.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. G. – k. 826-827, 1117;

wyjaśnienia oskarżonej H. C. – k. 834-835, 941-942, 1107-1108, 1222, 1324;

umowa o współpracy – k. 703-705/

W dniu 30 maja 2011 r. w S. H. C. podpisała się na fakturze VAT nr (...) imieniem i nazwiskiem J. G. jako (...) J. G.. W tym samym dniu H. C. podpisała się imieniem i nazwiskiem J. G. jako (...) J. G. na dowodzie wydania WZ (...).

/dowód: wyjaśnienia oskarżonej H. C. – k. 834-835, 941-942, 1107-1108, 1222, 1324;

faktura VAT nr (...) – k. 1179;

dowód wydania – k. 1180/

Oskarżony Ł. G. ma 36 lat. Posiada wykształcenie średnie, ma na utrzymaniu 2 letnie dziecko. Prowadzi własną działalność gospodarczą (...) sp. z o.o. osiąga dochód około 1.600 złotych miesięcznie Był już karany sądownie.

/dowód: dane dotyczące oskarżonego – k. 1227;

karta karna – k. 1131;

wywiad środowiskowy – k. 1348/

Oskarżona H. C. ma 59 lat. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jets technikiem melioracji. Prowadzi własną działalność gospodarczą (...) i osiąga dochód około 1.300 złotych miesięcznie Była już karana sądownie.

/dowód: dane dotyczące oskarżonego – k. 1227v;

karta karna – k. 1129;

wywiad środowiskowy – k. 1352/

Oskarżony Ł. G. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia zgodnie z ustalonym stanem faktycznym.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. G. – k. 826-827, 1117/

Oskarżona H. C. początkowo nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Później się przyznała. Oskarżona od początku podawała, iż podpisywała się imieniem i nazwiskiem J. G. bo miała jej ustne upoważnienie, a J. G. o tym wiedziała.

/dowód: wyjaśnienia oskarżone j H. C. – k. 834-835, 941-942, 1107-1108, 1222, 1324/

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd zważył, co następuje:

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie, Sąd uznał, iż wina oraz sprawstwo oskarżonych Ł. G. i H. C. w zakresie popełnienia zarzucanych im czynów, nie budzą żadnych wątpliwości. Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się przede wszystkim na wyjaśnieniach oskarżonych, zeznaniach świadków K. C., M. M. (1), W. S. (1) oraz dowodach z dokumentów w postaci: umowy spółki cywilnej wraz z aneksem, postanowienia o umorzeniu śledztwa w sprawie o czyn z art. 286 § 1 k.k., postanowienia Sądu Okręgowego weW. (...) dnia 13 marca 2013 r., aneksu nr (...), umowy konsorcjum, pełnomocnictwa, oferty na wykonanie zadania „Rozbudowa przedszkola zlokalizowanego przy ul. (...) w Ś., umowy nr (...), oferty na wykonanie zadania Budowa stadionu lekkoatletycznego z terenem rekreacyjno-sportowym w ramach systemu ”O. - V.” wraz z drogową infrastrukturą towarzyszącą w ramach wydatków kwalifikowanych oraz niekwalifikowanych w S., gm. S.”, załącznika do oferty, pełnomocnictwa dla lidera konsorcjum, wzoru umowy, harmonogramy, kosztorysu ofertowego, umowy nr (...), aneksu nr (...), zamówienia, umowy nr (...), zestawienia wartości wykonanych robót, umowy o współpracy, faktury VAT nr (...), dowodu wydania.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonych Ł. G. i H. C.. Zdaniem Sądu były one wiarygodne, logiczne, spójne i korelowały z całością pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy. Mimo że H. C. początkowo nie przyznała się do winy do od początku nie kwestionowała tego, iż podpisywała się imieniem i nazwiskiem J. G..

Podobnie Sąd odniósł się do zeznań K. C.. Zdaniem Sądu zasługiwały one w całości na przymiot wiarygodności i uwzględnienie z uwagi na fakt, iż były spójne i konsekwentne. Ponadto Sąd nie dopatrywał się żadnych przesłanek mogących wpłynąć na negatywną ocenę tego dowodu. K. C. jako osoba całkowicie postronna, nie związana z żadną ze stron, była obiektywna, a nadto złożone przez nią zeznania odnosiły się do okoliczności i faktów, które zostały przez nią ustalone w ramach wykonywania obowiązków służbowych.

Za wiarygodne Sąd uznał także zeznania M. M. (2). Były one spójne i korelowały z zeznaniami K. C. oraz wyjaśnieniami oskarżonych.

Do podstawy ustaleń stanu faktycznego Sąd włączył także zeznania W. S. (2). Miały one mniejsze znaczenie dla sprawy, z uwagi na fakt, iż świadek nie posiadała żadnych informacji odnośnie podpisywania dokumentów i składania ofert. Natomiast kwestią kluczową były jego zeznania w części odnoszącej się do wiedzy J. G. o prowadzonej inwestycji.

Sąd nie przydał znaczenia zeznaniom świadków R. O., A. M., J. P., M. M. (3) albowiem osoby te nie miały żadnej wiedzy na temat podpisywania przez oskarżonych dokumentów imieniem i nazwiskiem J. G..

Osobowy materiał dowodowy znalazł także potwierdzenie w dowodach z dokumentów w postaci umowy spółki cywilnej wraz z aneksem, postanowienia o umorzeniu śledztwa w sprawie o czyn z art. 286 § 1 k.k., postanowienia Sądu Okręgowego we W. (1) z dnia 13 marca 2013 r., aneksu nr (...), umowy konsorcjum, pełnomocnictwa, oferty na wykonanie zadania „Rozbudowa przedszkola zlokalizowanego przy ul. (...) w Ś., umowy nr (...), oferty na wykonanie zadania Budowa stadionu lekkoatletycznego z terenem rekreacyjno-sportowym w ramach systemu ”O. - V.” wraz z drogową infrastrukturą towarzyszącą w ramach wydatków kwalifikowanych oraz niekwalifikowanych w S., gm. S.”, załącznika do oferty, pełnomocnictwa dla lidera konsorcjum, wzoru umowy, harmonogramy, kosztorysu ofertowego, umowy nr (...), aneksu nr (...), zamówienia, umowy nr (...), zestawienia wartości wykonanych robót, umowy o współpracy, faktury VAT nr (...), dowodu wydania. Sąd dał im wiarę w całości albowiem zostały sporządzone w przepisanej formie przez osoby do tego upoważnione, a ponadto w toku całego postępowania żadna ze stron nie zakwestionowała tych dokumentów.

Konkludując należy stwierdzić, że kompleksowa ocena wiarygodności wyjaśnień oskarżonych i zeznań poszczególnych świadków oraz całości pozostałego materiału dowodowego, na którego podstawie Sąd ustalił stan faktyczny,

dokonywana w świetle zasad doświadczenia życiowego pozwoliła na niewątpliwe stwierdzenie sprawstwa i winy oskarżonych w zakresie popełnienia zarzucanych im czynów.

Przedmiotem ochrony przepisu art. 270 k.k. jest dokument i jego wiarygodność. Przepis ten chroni publiczne zaufanie do dokumentów, do ich autentyczności i rzetelności. Jeżeli chodzi o pojęcie dokumentu to jego definicję ustawową zawiera art. 115 § 14 k.k. W świetle tej definicji oczywistym jest, iż wszystkie dowody o jakich mowa w zarzutach stanowią dokument albowiem stanowią dowód prawa i okoliczności mającej znaczenie prawne.

Przestępstwo stypizowane w art. 270 k.k., zwane inaczej fałszerstwem materialnym dokumentu, obejmuje trzy czynności sprawcze: podrobienie dokumentu, jego przerobienie albo używanie jako autentycznego dokumentu podrobionego lub przerobionego. Przez podrobienie należy rozumieć sporządzenie dokumentu, który ma imitować dokument autentyczny. Podrobienie może dotyczyć także nieistniejących części autentycznego dokumentu, np. dopisanie treści, której autentyczny dokument nie zawiera. W tym miejscu wskazać należy, iż dla realizacji znamion podrobienia dokumentu wystarczające jest podrobienie tylko jego fragmentu np., tak jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie, daty.

Przerobienie dokumentu polega natomiast na bezprawnym dokonaniu przekształceń w autentycznym dokumencie, nadaniu mu innej treści niż pierwotnie posiadał. Przerobienie polegać może na dokonaniu skreśleń, wymazaniu, uczynieniu dopisków, wywabieniu.

Przestępstwo z art. 270 k.k. ma charakter czynów umyślnych, kierunkowych. Co oznacza, iż może być popełnione tylko z zamiarem bezpośrednim. Celem sprawy musi być zatem działanie celem użycia sfałszowanego dokumentu jako autentycznego. Ponadto w świadomości sprawcy musi być objęty fakt, iż dokument jest podrobiony lub przerobiony.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, zdaniem Sądu bezsporne jest, iż oskarżeni podpisując się imieniem i nazwiskiem J. G. wypełnili ustawowe znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd, mając na uwadze okoliczności przedmiotowej sprawy, uznał, iż czyny zarzucane oskarżonym z art. 270 § 1 k.k. stanowiły wypadek mniejszej wagi o jakim mowa w art. 270 § 2a k.k.

Z wypadkiem mniejszej wagi mamy do czynienia wtedy, gdy charakterystyka zachowania sprawcy, który zrealizował wszystkie znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. powoduje, iż taki czyn zasługuje na łagodniejsze potraktowanie. Tym samym wypadek mniejszej wagi zachodzi wówczas, gdy okoliczności popełnienia czynu zabronionego wskazują, że z jednej strony sam czyn charakteryzuje się niewielkim stopniem społecznej szkodliwości, z drugiej zaś jego sprawca nie jest na tyle niebezpieczny dla społeczeństwa, aby stosować w stosunku do niego zwykłą karę przewidzianą za zrealizowane przez niego przestępstwo (por. J. Makarewicz, Kodeks karny z komentarzem, s. 446-447; orzeczenie Sądu Najwyższego z 7 lutego 1935 r., Zbiór Orzeczeń Sądu Najwyższego. Orzeczenia Izby Karnej 1935, poz. 388).

Oceniając czy dany czyn stanowi wypadek mniejszej wagi Sąd winien brać pod uwagę przedmiotowe i podmiotowe znamiona czynu, ze szczególnym uwzględnieniem tych elementów, które są charakterystyczne dla danego rodzaju przestępstw (por. wyrok Sądu Najwyższego z 9 października 1996 r., V KKN 79/96, OSNKW 1997, nr 3-4, poz. 27). Wśród znamion strony przedmiotowej istotne natomiast znaczenie mają w szczególności rodzaj dobra, w które godzi przestępstwo, zachowanie się i sposób działania sprawcy, użyte środki, charakter i rozmiar szkody wyrządzonej lub grożącej dobru chronionemu prawem, czas, miejsce i inne okoliczności popełnienia czynu oraz odczucie szkody przez pokrzywdzonego. Wśród elementów strony podmiotowej istotne są stopień zawinienia oraz motywacja i cel działania sprawcy. Zgodnie natomiast z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia z 9 października 1996 r., V KKN 79/96, OSNKW 1997, nr 3-4, poz. 27, uwzględniać także należy odcienie umyślności, premedytację, dokładność w przygotowaniu przestępstwa, upór w dążeniu do osiągnięcia przestępnego celu, przypadkowość, wpływ innej osoby, obawę przed skutkami działania.

Mając na uwadze te wszystkie okoliczności Sąd uznał, iż czyny jakich dopuścili się oskarżeni, a zakwalifikowane w akcie oskarżenia jako czyny z art. 270 § 1 k.k. stanowią właśnie wypadek mniejszej wagi. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, J. G. z własnej woli nie interesowała się działalnością

gospodarczą prowadzoną razem z mężem i przyzwalała na podejmowanie za nią decyzji. J. G. wiedziała również, że Ł. G. i H. C. podpisują za nią dokumenty. Podkreślić także należy, że prowadzone działania przez oskarżonych i inne osoby początkowo przynosiły spółce korzyści majątkowe. Dopiero w momencie, kiedy pomiędzy małżonkami Ł. G., a J. G. doszło do konfliktu, kontrakty przestały być realizowane, co wiązało się z licznymi powództwami, jakie zostały wniesione przeciwko J. G. i Ł. G.. Tym samym, zdaniem Sądu stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonych nie był znaczny.

Sąd oceniał także zachowanie się i sposób działania oskarżonych. Ich motywacja i cel działania pozwalają na przyjęcie, iż był to wypadek mniejszej wagi. Oskarżeni nie podpisywali się bowiem imieniem i nazwiskiem pokrzywdzonej aby narazić ją na konsekwencje prawne, ale aby spółka mogła brać udział w przetargach i je wygrywać, a zatem przynosić dochód.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd, po uprzedzeniu stron o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynów, dokonał takiej zmiany i przyjął, iż czyny zarzucane oskarżonym, a zakwalifikowane z art. 270 § 1 k.k. stanowią występki z art. 270 § 2a k.k. Sąd uznał ponadto, iż czyny zarzucane H. C. w pkt. V, VII-XII stanowią ciąg przestępstw o jakim mowa w art. 91 § 1 k.k. Zostały bowiem popełnione w ten sam sposób, w krótkich odstępach czasu. W tym miejscu wskazać należy, iż dla oceny odpowiedzialności karnej oskarżonych i realizacji znamion czynu zabronionego w art. 270 § 2a k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. nie ma znaczenia fakt, iż jak podawała H. C. miała ustane upoważnienie od J. G.. Okoliczność ta Sąd wziął oczywiście pod uwagę, co znalazło odzwierciedlenie w kwalifikacji prawnej i wymiarze kary. Nie mniej jednak okoliczność ta nie mogła wyłączyć winy oskarżonych. Podpisanie się cudzym imieniem i nazwiskiem zawsze jest podrobieniem dokumentu. Oczywistym jest, iż posiadając stosowne pełnomocnictwo można podejmować decyzje za inną osobę. Zawsze jednak należy podpisywać się swoim imieniem i nazwiskiem z dopiskiem, że czynione to jest z upoważnienia innej osoby.

Sąd nie miał także żadnych wątpliwości, iż oskarżony Ł. G. swoim zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona czynu z art. 297 § 1 k.k.

Czynność sprawcza przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. polega na przedłożeniu podrobionego, przerobionego, poświadczającego nieprawdę albo nierzetelnego dokumentu albo nierzetelnego, pisemnego oświadczenia dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia. Przedkładaniem są zachowania polegające na składaniu dokumentu lub oddaniu do przejrzenia, oceny itd. Przedkładaniem jest także występowanie z dokumentami lub oświadczeniami w stosunku do organu lub osoby. Zamówieniem publicznym jest umowa dotycząca zamówienia na roboty budowlane, dostawy oraz wykonywania usług, opłacana w całości lub w części ze środków publicznych (Komentarz do art.297 Kodeksu karnego Marek Kulik).

W świetle powyższego nie ulega wątpliwości, iż Ł. G. w dniu 16 lipca 2010 r. i 10 grudnia 2010 r., w celu uzyskania zamówienia publicznego przedłożył w S. dokumenty z podrobionymi podpisami J. G., a zatem wypełnił ustawowe znamiona występkę z art. 297 § 1 k.k.. Wskazać przy tym należy, iż oskarżony miał pełną świadomość, że H. C. podpisała się na tych dokumentach imieniem i nazwiskiem J. G., a mimo to tak przygotowaną ofertę złożył. Sąd uznał przy tym, iż czyny zarzucane oskarżonemu w punkcie II i III stanowią ciąg przestępstw o jakim mowa w art. 91 § 1 k.k. Zostały bowiem popełnione w ten sam sposób, w krótkich odstępach czasu.

Mając na uwadze ustalony w sprawie stan faktyczny, Sąd uznał także H. C. za winną popełnienia czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 2a k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 91 § 1 k.k.

Odnosnie znamion czynu z art. 297 k.k. Sąd zajął już stanowisko powyżej. Natomiast pomocnictwo polega na ułatwianiu innej osobie popełnienia czynu zabronionego i może ono polegać między innymi na dostarczeniu narzędzi, środka przewozu, udzielania rady czy też informacji, które ułatwiają popełnienie czynu zabronionego. Przy czym ułatwienie popełnienia przestępstwa musi mieć miejsce przed realizacją samego czynu zabronionego, najpóźniej w jego trakcie. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, oskarżona H. C. w lipcu i grudniu 2010 r. przygotowała oferty wraz z całą dokumentacją, dotyczące „Rozbudowy przedszkola zlokalizowanego przy ul. (...) w Św. K., gm. S.” i (...) stadionu lekkoatletycznego z terenem rekreacyjno – sportowym w ramach systemu (...) wraz z drogową

infrastrukturą towarzyszącą w ramach wydatków kwalifikowanych oraz niekwalifikowanych w S., gm. S.», gdzie podpisała się imieniem i nazwiskiem J. G., a przez to umożliwiła Ł. G. wzięcie udziału w przetargach i złożenie ofert, a jednocześnie sama dopuściła się czynu z art. 270 § 1 k.k.. Sąd przyjął jednak, tak jak wskazano to już powyżej, iż czyn z art. 270 § 1 k.k. stanowi wypadek mniejszej wagi. Ponadto Sąd uznał, iż oba czyny zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw.

Uznając zatem oskarżonych za winnych popełnienia zarzucanych im czynów, Sąd wymierzył oskarżonemu Ł. G. na podstawie art. 270 § 2a k.k. karę 50 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Sąd uznał Ł. G. także za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 300 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Sąd uznał, iż w przedmiotowej sprawie, z uwagi na okoliczności o jakich mowa powyżej, należy poprzez art. 4 k.k. zastosować ustawę obowiązującą poprzednio tj. w chwili popełnienia czynów, a pozwalającą za zasadzie art. 58 § 3 k.k. na orzeczenie kary grzywny. Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 300 stawek dziennych grzywny i określił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Sąd uznał, iż z uwagi na elementy przedmiotowe i podmiotowe czynów, czas ich popełnienia i sposób działania oskarżonego oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ma spełniać, wystarczającym będzie wymierzenie jako kary łącznej najsurowszej z kar jednostkowych grzywny.

Uznając oskarżoną H. C. za winną popełnienia zarzucanych jej czynów, Sąd wymierzył jej na podstawie art. 270 § 2a k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. karę 100 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Sąd uznał H. C. także za winną popełnienia czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 2a k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 91 § 1 k.k. i przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonej karę 300 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Sąd uznał, iż w przedmiotowej sprawie, z uwagi na okoliczności o jakich mowa powyżej, należy poprzez art. 4 k.k. zastosować ustawę obowiązującą poprzednio tj. w chwili popełnienia czynu, a pozwalającą za zasadzie art. 58 § 3 k.k. na orzeczenie kary grzywny. Sąd wymierzył oskarżonej karę łączną 300 stawek dziennych grzywny i określił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Sąd uznał, iż z uwagi na elementy przedmiotowe i podmiotowe czynów, czas ich popełnienia i sposób działania oskarżonego oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ma spełniać, wystarczającym będzie wymierzenie jako kary łącznej najsurowszej z kar jednostkowych grzywny.

Wymierzając oskarżonym kary jednostkowe jak i karę łączną grzywny Sąd stwierdził, że w zaistniałym przypadku będą one adekwatne do stopnia winy oskarżonych. W ocenie Sądu kary w wyższym wymiarze byłyby już - przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności podmiotowych i przedmiotowych inkryminowanych czynów - karami nazbyt surowymi; byłyby to kary o charakterze ściśle odwetowym. Wymierzone kary jednostkowe jak i kara łączna są zdaniem Sądu nie tylko adekwatne do stopnia winy oskarżonych, ale realizują też cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do nich. Zapobiegawczy sens wymierzonych kary pozbawienia wolności ma bowiem na celu odstraszenie sprawcy od ponownego wejścia na drogę przestępstwa, natomiast jej cel wychowawczy realizuje się poprzez kształtowanie postawy oskarżonego zarówno wobec własnego czynu, jak i przestępstwa w ogóle. Jednocześnie kara orzeczona wobec oskarżonego czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swe zadania w zakresie prewencji generalnej, polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa.

Sąd zgodnie z art. 53 k.k. wymierzył karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę. Przy wymiarze kary Sąd kierował się wskazaniem zawartymi w art. 53 §2 k.k.

Sąd uwzględnił więc postać zamiaru sprawcy – umyślność oraz fakt, iż działali oni w interesie spółki, rodzaj i stopień naruszonych przez sprawcę obowiązków – działanie przeciwko wiarygodności dokumentów był także okolicznością wpływająca na wymiar kary. Sąd przeanalizował też rozmiar wyrządzonej szkody i zważył, że działanie oskarżonych doprowadziło do naruszenia publicznego zaufania do dokumentów.

Sąd oceniał także postawę oskarżonych, ich warunki i właściwości osobiste oraz dotychczasowy sposób życia. W tej mierze Sąd uwzględnił stopień rozwoju psychospołecznego Ł. G. i H. C., ich warunki materialne, rodzinne, stan zdrowia.

Zważywszy powyższe, w ocenie Sądu, biorąc pod uwagę zasadę prymatu kar wolnościowych oraz fakt, iż kara pozbawienia wolności winna być traktowana jako kara wyjątkowa, karą adekwatną do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez Ł. G. i H. C. jest kara grzywny. Biorąc bowiem pod uwagę dotychczasowy sposób życia oskarżonych, motywację przy popełnianiu tych przestępstw, Sąd doszedł do przekonania, iż kara ta spełni swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ponadto z uwagi na jej charakter będzie to kara realnie wykonywana, a zatem będzie dla oskarżonych odczuwalną dolegliwością i wymierną konsekwencją popełnionych przez nich przestępstw.

Wymierzone oskarżonym kary jednostkowe grzywny, jak i kary łączna, w ocenie Sądu są adekwatne, jeśli chodzi o liczbę stawek dziennych, do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów, zaś jeśli chodzi o wysokość stawki dziennej, do sytuacji majątkowej, zarobkowej i rodzinnej oskarżonych. Ustalenie wyższej stawki dziennej przekraczałoby, zdaniem Sądu, granice racjonalnej dolegliwości związanej z tymi karami i stanowiłoby dla oskarżonych dolegliwość nadmierną.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarby Państwa dowodów rzeczowych w postaci dokumentacji ofertowej, umów, aneksów, na których podrobione zostały podpisy J. G..

Uwzględniając obiektywnie trudną sytuację materialną oskarżonych, w tym wysokość ich miesięcznych dochodów, na podstawie art. 624 § 1kpk i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych w całości, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.